

**การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่**
**Management According to the Principles of Good Governance of the
Pa Daet Subdistrict Municipality Mueng Chiang Mai District
Chiang Mai Province**

สุพรรณ จินะมุล¹, ประเสริฐ ปอนถิ่น² และ อภิรมย์ สีดาคำ³
Supan Jinamoon¹, Prasert Pontin² and Apirom Sidakham³

Received: 11 March 2023; Revised: 1 July 2023; Accepted: 9 July 2023

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับสภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ 2) ศึกษาเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด 3) ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เป็นงานวิจัยแบบผสมวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ในการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลป่าแดด จำนวน 391 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน t-test F-test และการวิจัยเชิงคุณภาพ เป็นการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 10 รูป/คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับสภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ หลักทุติยปาปนิคสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ทั้ง 6 หลัก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) เปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐาน 3) ข้อเสนอแนะ พบว่าการบริหารงานของเทศบาลควรมีความชัดเจนในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมรับทราบเกี่ยวกับ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชน และบุคลากรของเทศบาล ควรปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักคุณธรรม มีภาวะความเป็นผู้นำ ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีในสังคม

^{1 2 3} คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่; Faculty of Social Sciences, Mahachulalongkornrajavidyalaya Chiang Mai Campus
Corresponding Author, E-mail: 6404204032@mcu.ac.th

คำสำคัญ: การบริหารงาน; หลักธรรมาภิบาล; หลักทุติยปาปนิกสูตร

Abstract

This study aims to assess the administrative conditions in Pa Daet Subdistrict Municipality, based on the principles of good governance. It also seeks to compare the administration in Pa Daet Subdistrict Municipality, again based on the principles of good governance. Lastly, the study intends to offer recommendations for management practices that align with the principles of good governance. A combined method research approach was utilized, incorporating both quantitative and qualitative research methods. The quantitative research involved a sample group of 391 individuals residing in the Pa Daet Subdistrict Municipality area. Data collection was done through a questionnaire, and statistical analysis techniques were used to analyze the collected data. The qualitative research component involved conducting in-depth interviews with a group of 10 key informants. The data obtained from these interviews were analyzed using content analysis techniques. Overall, this research provides valuable insights and recommendations for enhancing management practices following the principles of good governance in Pa Daet Subdistrict Municipality.

The study's findings revealed several key points. Firstly, the administrative conditions of Pa Daet Subdistrict Municipality in Mueang Chiang Mai District, Chiang Mai Province were evaluated based on the principles of good governance, specifically the Dutiyapapani Sutta Principles. Overall, the municipality scored the highest level in terms of administrative conditions and adherence to good governance principles. Secondly, a comparison was made between the administration of Pa Daet Subdistrict Municipality and other factors related to personal characteristics. The results showed significant differences in overall performance, confirming the acceptance of the hypothesis at a 0.05 level of statistical significance. Lastly, recommendations were made for government and public networks to enhance their participation guidelines. It was suggested that municipal administration should prioritize clarity in following government rules and regulations, while also providing opportunities for the public to stay informed about these regulations. Additionally, it was emphasized that effective community and municipal personnel require adherence to moral principles, leadership qualities, and setting a positive example in society.

Keywords: Administration; Good Governance; Tuthiyapaphanikha Sutta

บทนำ

ปัจจุบันสถานการณ์ของสังคมไทย ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยของโลกโดยเฉพาะอย่างยิ่งในขณะนี้ ซึ่งเป็นยุคของกระแสโลกาภิวัตน์ ทำให้เศรษฐกิจ สังคม การเมืองและวัฒนธรรมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วไปตามอิทธิพลของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นผลรวมไปถึงการถ่ายทอดข้อมูลข่าวสารอย่างรวดเร็วสู่ประชาชน แต่ระบบการบริหารงาน ทั้งภาครัฐ และเอกชน เกิดความไม่สอดคล้องและทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจึงทำให้สังคมโลกหันกลับมาทบทวนสาเหตุปัญหาที่แท้จริงในการบริหารของแต่ละประเทศที่มีผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมซึ่งส่งผลกระทบต่อวงการต่าง ๆ อย่างมากมายประเทศไทยจึงได้นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารประเทศภายหลังประเทศเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจใน พ.ศ. 2540 โดยมุ่งเน้นการพัฒนาให้สอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาล โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน รวมถึงเรื่องการตรวจสอบติดตามอำนาจรัฐโดยภาคประชาชนและองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องธรรมาภิบาลจึงมีความสำคัญมากขึ้น และถูกหยิบยกมาเป็นประเด็นในการบริหารราชการแผ่นดิน และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต, 2554) จะเห็นได้ว่าทั้งองค์กรทั้งของภาครัฐและเอกชนมากมายที่คิดเพียงแค่แสวงหากำไรให้ได้มากที่สุดแต่ขาดการดูแลความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate social responsibility) ส่งผลให้ภาพลักษณ์ขององค์กรพลอยเสียหายไปด้วย องค์กรถูกตั้งคำถามจากประชาชนถูกทำร้ายจากภัยธรรมชาติ ขาดการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนที่จะยอมให้องค์กรอยู่ร่วมกับชุมชนนั้นหรือสังคมนั้น ๆ ต่อไป เพราะฉะนั้นการสร้างสมดุลในการบริหารเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารองค์กรจึงมีความจำเป็นที่จะต้องแก้ไขปัญหการบริหารที่มีแนวทางหลักธรรมาภิบาลเพียงแนวทางเดียวโดยการนำเอาแนวทางการบริหารตามหลักธรรมทางของพระพุทธศาสนาเป็นแนวทางในการบริหาร และแนวทางการบริหารที่เป็นทางเลือกอื่น ๆ ใช้เป็นตัวแบบสำหรับการบริหารเราจะเห็นว่าแม้มีหลักฐานว่ามีการบริหารงานขนาดใหญ่มาแต่ครั้งโบราณ แต่ก็ไม่ปรากฏข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีและพัฒนาทฤษฎีการบริหารมาเป็นลำดับ แต่ทางพุทธศาสนากลับมีหลักธรรมที่นำมาใช้ในการบริหารได้เป็นอย่างดีก่อนหน้านั้นเป็นอันมาก (กมล ฉายาวัณณะ, 2554)

จากสถานการณ์ที่ผ่านมาเทศบาลตำบล พบสภาพปัญหาและข้อจำกัดในการบริหารงาน เช่น ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชัน ขาดความรู้ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบและแนวทางปฏิบัติของข้าราชการประจำ และฝ่ายการเมือง รวมถึงความไม่ยุติธรรมในการบริหารจัดการขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงาน อันเป็นการบริหารจัดการที่ขาดคุณธรรมจริยธรรมมีความซับซ้อน ทั้งในเรื่องโครงสร้างอำนาจหน้าที่ และการบริหารงานของท้องถิ่นยังเกิดข้อบกพร่องขาดประสิทธิภาพในการบริหารงาน สิ่งที่ต้องคำนึง คือการยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารราชการแผ่นดิน โดยให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมบริหารตรวจสอบและมีส่วนร่วมในกระบวนการประชาคมท้องถิ่นทุกระดับ ในการกำกับ ดูแล ติดตาม ตรวจสอบ และสนับสนุนการบริ

หารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เกิดความโปร่งใส และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อสังคมส่วนรวม (กรมการปกครอง, 2543) ในส่วนของเทศบาลตำบลป่าแดด (เทศบาลตำบลป่าแดด, 2564) เป็นอีกหนึ่งหน่วยงานที่พบสภาพปัญหา และข้อจำกัดในการบริหารงาน ถึงแม้ว่าประชาชนเริ่มมีความสนใจตื่นตัวเกี่ยวกับธรรมาภิบาลยิ่งขึ้น และเป็นที่เชื่อกันว่าหากประเทศไทยมีการนำหลักธรรมาภิบาลไปปรับใช้กับการปฏิบัติงานในภาครัฐ ภาคเอกชน และ ภาคประชาชนแล้วจะทำให้ประเทศมีการพัฒนาไปในทิศทางที่ดีและเกิดความเป็นธรรมในสังคม เศรษฐกิจและการเมืองธรรมาภิบาลจึงเป็นมิติของกระบวนการทัศน์ใหม่ในการบริหารงานภาครัฐ โดยเน้นบทบาทของผู้บริหารงานภาครัฐจัดบริการให้มีคุณภาพสูงตามที่ประชาชนต้องการสนับสนุนให้เกิดความเป็นอิสระในการบริหารงานแต่ละระดับมากขึ้น มีการบริหารงานอย่างโปร่งใส คือการตรวจสอบได้และอธิบายได้ทุกขั้นตอนต้องมีผู้รับผิดชอบ (ไชยวัฒน์ คำชูและคณะ, 2548)

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยซึ่งเป็นบุคลากรของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ มีความสนใจที่จะศึกษาวิจัยวิธีการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ใช้หลักพุทธธรรมหลักทศพิธราชธรรมซึ่งปรากฏอยู่ในคัมภีร์พระไตรปิฎก มาใช้ในการศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารงาน ตลอดจนศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหามานำมาใช้ในการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล เพื่อนำผลการศึกษาเสนอต่อผู้บริหารเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และเป็นแนวทางในการปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาองค์กรให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล และเพื่อให้ผู้บริหารนำพาองค์กรไปสู่ความสำเร็จหรือผ่านพ้นวิกฤติต่าง ๆ อย่างเป็นไปด้วยดีประสบความสำเร็จทั้งงานและคนหรือพูดอีกอย่างหนึ่งว่างานก็ได้ผลคนก็เป็นสุข ซึ่งจะทำให้องค์กรนั้นเป็นองค์กรที่เติบโตและพัฒนาอย่างยั่งยืนท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ที่ดีได้ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นการศึกษาแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) และวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีกระบวนการและขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 17,376 คน โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) จากสูตรของ Taro Yamane (Yamane, Taro. 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 391 คน โดยหน่วยประชากรในแต่ละหน่วยมีลักษณะเหมือนกันแล้วสุ่มอย่างง่ายเพื่อให้ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของขนาดกลุ่มตัวอย่างและกลุ่มประชากร

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) แบบสอบถามโดยการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยจะพัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการปฏิบัติงาน มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับหลักพุทธธรรม (ทศิยปาปนิคสูตร) เพื่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ดังนี้ 1) จักขุม่า มีวิสัยทัศน์กว้างไกล 2) วิรุโระ มีการจัดการที่ดี 3) นิสสยสัมปันโน การมีมนุษยสัมพันธ์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ตามแนวคิดทฤษฎีของ TDRI ประกอบด้วย 6 หลัก ได้แก่ 1) หลักนิติธรรม 2) หลักคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส 4) หลักการมีส่วนร่วม 5) หลักความรับผิดชอบ 6) หลักความคุ้มค่า มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายเปิด แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha C = Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมเท่ากับ 0.877

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงนายกเทศมนตรีของเทศบาลตำบลป่าแดด เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ข้อคำถามเกี่ยวกับระดับสภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำการศึกษาวิจัยได้กำหนดรูปแบบการวิจัย โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) โดยแบ่งผู้ให้ข้อมูล

สำคัญจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth Interview) จำนวน 10 รูป/คน ประกอบด้วย 1) นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 1 รูป 2) กลุ่มผู้บริหารและบุคลากรเทศบาล (นายกหรือรองนายก, ปลัด, บุคลากรเทศบาล) จำนวน 3 คน 3) กลุ่มผู้นำชุมชนและตัวแทนประชาชน (กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน, ประธานกลุ่มต่าง ๆ เช่น อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน) จำนวน 5 คน 4) นักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 2 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยจะใช้พัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับหลักพุทธธรรมกับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล แล้วนำแบบสัมภาษณ์ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อคำถาม และนำมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และกรรมการควบคุมสารนิพนธ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสัมภาษณ์ ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูล ซึ่งในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา (Descriptive Content Analysis) ตามเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้ 1) วางเค้าโครงของข้อมูล โดยการทำรายชื่อคำหรือข้อความที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท (Categories) เพื่อให้การวิเคราะห์มีความสม่ำเสมอ และสามารถตัดสินใจได้ว่า จะดึงคำหรือข้อความใดออกมาจากเอกสารหรือตัวบทและจะทั้งคำหรือข้อความใดออกไป 2) คำนี้ถึงบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมประกอบของข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ โดยมีการโยงเข้ากับกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความกว้างขึ้นและนำไปสู่การอ้างอิงกับข้อมูลอื่น ๆ ได้ 3) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เมื่อได้ทำการสัมภาษณ์ที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการถอดถ้อยคำการสัมภาษณ์จากเครื่องบันทึกเสียง พร้อมทั้งรายละเอียดเพิ่มเติมจากการจดบันทึก โดยการทำการคัดลอกข้อความและบันทึกอย่างละเอียดเพื่อตีความและกำหนดประเด็นที่สำคัญได้อย่างถูกต้องและเชื่อถือได้ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ซึ่งในการวิเคราะห์นั้นผู้วิจัยใช้การถอดข้อความทั้งหมดในภาพรวมแล้วนำข้อความมาทำการวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นและแต่ละกลุ่มเป้าหมายเพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างถูกต้อง

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ และสามารถสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถจำแนกได้ดังนี้ เพศ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 54.22 และเป็นเพศชาย มีจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 45.78 อายุ จากการศึกษพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 41–50 ปี มีจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.55 อายุระหว่าง 31–40 ปี มีจำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 22.76 อายุระหว่าง 51–60 ปี มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.83 อายุระหว่าง 20–30 ปี มีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 14.07 อายุตั้งแต่ 60 ปี ขึ้นไป มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 13.56 และอายุต่ำกว่า 20 ปี มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.23 ระดับการศึกษา พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับปริญญาตรี มีจำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 30.18 ระดับมัธยมต้น มีจำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 25.06 ระดับมัธยมปลายหรือเทียบเท่า มีจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.55 และระดับประถม มีจำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 20.21 ระยะเวลาการปฏิบัติงาน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ระยะเวลาระหว่าง 6–10 ปี มีจำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 29.67 ระยะเวลาดั้งแต่ 10 ปีขึ้นไป มีจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 26.09 ระยะเวลาระหว่าง 1–5 ปี มีจำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.55 ระยะเวลาดำรงตำแหน่งต่ำกว่า 1 ปี มีจำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 17.14 และระยะเวลาอื่น ๆ (โปรดระบุ) มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.55

ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลระดับสภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ หลักทศตียปาปณิกสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.62$, $S.D=0.711$) สามารถสรุปตารางค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยภาพรวมดังนี้

(n = 391)

ทศตียปาปณิกสูตร	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. จักขุมา (Conceptual Skill) มีวิสัยทัศน์กว้างไกล	4.58	0.703	มากที่สุด
2. วิธูโร (Technical Skill) มีการจัดการที่ดี	4.65	0.720	มากที่สุด
3. นิสสยสัมปันโน (Human Relation Skill) การมีมนุษยสัมพันธ์	4.62	0.710	มากที่สุด
ภาพรวม	4.62	0.711	มากที่สุด

ตารางที่ 1 ระดับสภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

สำหรับค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับสภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ทั้ง 6 หลัก สามารถสรุปตารางค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยภาพรวมดังนี้

(n = 391)

การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ทั้ง 6 หลัก	ระดับความคิดเห็น		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. หลักนิติธรรม	4.58	0.720	มากที่สุด
2. หลักคุณธรรม	4.61	0.740	มากที่สุด
3. หลักความโปร่งใส	4.59	0.721	มากที่สุด
4. หลักการมีส่วนร่วม	4.60	0.735	มากที่สุด
5. หลักความรับผิดชอบ	4.57	0.715	มากที่สุด
6. หลักความคุ้มค่า	4.59	0.721	มากที่สุด
ภาพรวม	4.59	0.725	มากที่สุด

ตารางที่ 2 ระดับสภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด
อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ทั้ง 6 หลัก

ส่วนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล สามารถสรุปทดสอบตามตัวแปร ดังนี้

สมมติฐาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	ค่าทดสอบ	ค่า Sig.	ผลการศึกษา	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
1.	เพศ	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล	t-test	0.03	✓	-
2.	อายุ	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล	F-test	0.03	✓	-
3.	ระดับการศึกษา	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล	F-test	0.03	✓	-
4.	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล	F-test	0.04	✓	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าเอฟ (F-test)

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า การบริหารงานของเทศบาล ควรมีความชัดเจนในการ ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม รับทราบเกี่ยวกับ ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชน เข้ารับฟังการประชุมสภา เพื่อกำหนดนโยบาย, การออกระเบียบ, ข้อบังคับของเทศบาล บุคลากร ของเทศบาล ควรปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักคุณธรรมมีภาวะความเป็นผู้นำปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดี ในสังคม และควรการบริหารจัดการของเทศบาล มีความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และคำนึงถึง สิ่งแวดล้อมของชุมชนเป็นหลัก

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้วิจัยพบประเด็นที่น่าสนใจอันจะเป็นข้อมูลให้กับเทศบาลตำบลป่าแดด นำไปปรับปรุงและพัฒนา ซึ่งสามารถหยิบยกมาอภิปรายผลดังนี้

1. ผลการวิจัยระดับสภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ หลักทศตยาปณิกสูตร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.62, S.D.=0.711) เมื่อจำแนกรายละเอียดเป็นรายข้อ พบว่า จักขุมา วิจิโร นิสสัยสัมปันโนและการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ทั้ง 6 หลัก โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59, S.D.=0.725) เมื่อจำแนกรายละเอียดเป็นรายข้อ พบว่าหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วมหลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสมศักดิ์ สายศรี (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการปกครองขององค์การบริหารส่วน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่าองค์การบริหารส่วน จังหวัดสมุทรสาคร ในฐานะที่เป็นหน่วยงานของรัฐรูปแบบหนึ่ง ที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนได้นำหลักธรรมาภิบาล ทั้ง 6 หลัก มาใช้ในการปกครองเพื่อให้การบริหารงานสามารถตอบสนองต่อความต้องการ และแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้อย่างทันทั่วทั้งที่ สอดคล้องกับงานวิจัยของกมลพรรณ พิงด่าง (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลของสถานศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน คือ หลักคุณธรรมและจริยธรรมกับหลักความเสมอภาคตามลำดับ ส่วนที่เหลืออยู่ในระดับมาก คือ หลักความเปิดเผยและโปร่งใส หลักการกระจายอำนาจหลักนิติธรรม หลักการมีส่วนร่วมและการมุ่งเน้นฉันทามติ หลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักการรับผิชอบและสามารถตรวจสอบได้หลักการตอบสนอง ตามลำดับ และสอดคล้องกับงานวิจัยของพระปณณ สุภสีโล (นิธิกัญจนจินดา) (2565) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลรั้วใหญ่อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ผลการวิจัยพบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลรั้วใหญ่ อำเภอ

เมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลรั้วใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี ทั้งหมดอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

2. ผลการวิจัยหลักทฤษฎีป้าปณิกสูตรมีความสัมพันธ์กับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ในเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีระดับความสัมพันธ์สูงมาก กล่าวคือ เมื่อมีหลักทฤษฎีป้าปณิกสูตรย่อมส่งผลให้เกิดการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลมากยิ่งขึ้น จึงยอมรับสมมติฐาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชาญยุทธ พวงกำหยาด (2560) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติของเทศบาลในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง 1 ผลการวิจัยพบว่าระดับธรรมาภิบาลของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับการนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติทั้ง 10 ด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิจัยข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าการบริหารงานของเทศบาล ควรมีความชัดเจนในการปฏิบัติตามกฎระเบียบและข้อบังคับของทางราชการ เปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมรับทราบเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชน ควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ารับฟังการประชุมสภา เพื่อกำหนดนโยบาย การออกระเบียบ ข้อบังคับของเทศบาล บุคลากรของเทศบาล ควรปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักคุณธรรมมีภาวะความเป็นผู้นำปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีในสังคม และควรการบริหารจัดการของเทศบาล มีความรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อมของชุมชนเป็นหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ไพรพล ไทยทอง (2561) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องธรรมาภิบาลกับการบริหารงานภาครัฐยุคใหม่ไทยแลนด์ 4.0 ผลการวิจัยพบว่า แนวทางการสร้างธรรมาภิบาลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ธรรมาภิบาลเป็นหลักการบริหารการปกครองที่มุ่งประโยชน์สูงสุดของประชาชนและ ประเทศชาติโดยยึดหลักเหตุผลและความเป็นธรรม ธรรมาภิบาลเป็นทั้งหลักการ (principles) สมศักดิ์ สายศรี (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการปกครองขององค์การบริหารส่วน จังหวัดสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า แนวทางที่จะทำให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร นำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการปกครอง เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผลสูงสุด คือ การส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม ปลุกฝังค่านิยมอันดี และเสริมสร้าง ความรัก ความสามัคคี กระตุ้นให้บุคลากรตระหนักเห็นถึงความสำคัญของหลักธรรมาภิบาลความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณรุจี ยันทะแยม (2564) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมายการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล ผลการวิจัยพบว่า ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมายการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล โดยเห็นว่าควรขจัดความขัดแย้งในหน้าที่และประโยชน์ทับซ้อน ควรให้ความสำคัญกับที่มาและสัดส่วนของกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษา ควรแก้ไขพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

จริงใจ ยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริต จนเป็นนิสัยประจำชาติ 3) A = Accountability หลักความโปร่งใส เป็นการสร้างความไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติโดยปรับปรุง กลไกการทำงานขององค์การทุกวงการให้มีความโปร่งใส มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่ายประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวกและมีกระบวนการ ให้ประชาชนตรวจสอบความชัดเจน 4) P = Participation หลักการมีส่วนร่วม เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็น ในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศไม่ว่าจะด้วยการแสดงความคิดเห็นการไต่สวนสาธารณะประชาพิจารณ์และการแสดงประชามติ 5) R = Responsibility หลักความรับผิดชอบ เป็นการตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจในปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการเคารพในการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่างและความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน 6) Ce = Cost – effectiveness or Economy หลักความคุ้มค่า เป็นการบริหารและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนร่วม โดยรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัดใช้ของอย่างคุ้มค่า สร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีนานาชาติและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ยั่งยืน

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่องการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า 1) ระดับสภาพการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ หลักทุติยปาปนิกฎ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล ทั้ง 6 หลัก ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม หลักความคุ้มค่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการปฏิบัติงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย 3) ข้อเสนอแนะแนวทางการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าบุคลากรของเทศบาลควรปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเที่ยงธรรมบนพื้นฐานของคุณธรรมและจริยธรรม ควรปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักคุณธรรม มีภาวะความเป็นผู้นำ ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีในสังคม การบริหารงานของเทศบาลควรมีการสรุป/เปิดเผยต่อ สาธารณะ เช่น ประชาสัมพันธ์/ปิดประกาศให้ประชาชนรับทราบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ควรส่งเสริมข้อมูลข่าวสารที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนมีความถูกต้องตรงกับ

ความเป็นจริง และควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เรื่องสำคัญที่มีผลกระทบต่อประชาชน

จากการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะบางประการสำหรับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อจะเป็นประโยชน์ในการเสริมสร้างความรู้ ส่งเสริม และปรับปรุง โดยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรมีนโยบายเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมรับทราบเกี่ยวกับระเบียบ ข้อบังคับ ต่าง ๆ ที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชน

1.2 ควรมีนโยบายให้บุคลากรของเทศบาลปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักคุณธรรม มีภาวะความเป็นผู้นำ ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีในสังคม

1.3 ควรมีนโยบายเพิ่มทักษะด้านเทคโนโลยีระบบดิจิทัล ออนไลน์ โซเชียลมีเดีย ในการให้บริการแก่บุคลากรหรือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 มีการประกาศให้ประชาชนรับทราบเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ในการได้รับสวัสดิการ ต่าง ๆ

2.2 เปิดโอกาสให้ประชาชนมีอิสระที่จะเสนอความคิด และสามารถแสดงความคิดเห็น ในการแก้ปัญหาร่วมกัน

2.3 เทศบาลมีการจัดเวทีประชาคมในการรับฟังปัญหา และความต้องการของ ประชาชน

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้หลักพุทธธรรมอื่น ๆ นอกจากหลักพุทธธรรม (ทศิยปาปณิกสูตร)

3.2 ควรขยายขอบเขตการวิจัยการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบล ป่าแดด อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ทั้งจังหวัดเชียงใหม่

เอกสารอ้างอิง

กมล ฉายาวัดนะ. (2554). *บริหารคนและงานด้วยวิธีการของพระพุทธเจ้า*. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี การพิมพ์ จำกัด.

กมลพรรณ พึ่งด้วง. (2560). *การบริหารตามหลักธรรมาภิบาลกับประสิทธิผลของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพมหานคร.

กรมการปกครอง. (2543). *การจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล*. กรุงเทพฯ: สำนักบริหาร ราชการส่วนท้องถิ่น กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย.

- ชาญยุทธ พวงกำหยาด. (2560). *การนำหลักธรรมาภิบาลไปปฏิบัติของเทศบาลในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีปทุม, กรุงเทพมหานคร.
- ไชยวัฒน์ คำชูและคณะ. (2548). *การบริหารการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม*. กรุงเทพฯ: น้ำฝนการพิมพ์.
- เทศบาลตำบลป่าแดด. (2564). ข้อมูลทั่วไป. สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2565, จาก <http://www.padad.go.th>
- พงษ์เสฐียร เหลืองอลงกต. (2553). การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลทรายขาว อำเภอสอยดาว จังหวัดจันทบุรี. *วารสารการศึกษาและการพัฒนาสังคม*. 6(2), 105-116.
- พระปณณ สุภสีโล (นิธิกานจนจินดา). (2565). *การบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลของเทศบาลตำบลรั้วใหญ่อำเภอมะนัง จังหวัดสุพรรณบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, นครปฐม.
- พีรพล ไทยทอง. (2560). *ธรรมาภิบาลกับการบริหารงานภาครัฐยุคใหม่ไทยแลนด์ 4.0*. (สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยเทคโนโลยีศรีเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วรรณรุจี ยันทะแย้ม. (2564). ปัญหาการปฏิบัติตามกฎหมายการบริหารงานบุคคลในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล. *วารสารปัญญาภิธาน*. 6(2), 197-198.
- สมศักดิ์ สายศรี. (2564). การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการปกครองขององค์การบริหารส่วนจังหวัดสมุทรสาคร. *วารสารการบริหารนิติบุคคลและนวัตกรรมท้องถิ่น*. 7(7), 245-255.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper & Row.